

UCHWAŁA SĄDU NAJWYŻSZEGO
z dnia 3 sierpnia 2010 r.

w sprawie ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w dniach 20 czerwca 2010 r. oraz 4 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie całej Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych:

Przewodniczący Prezes SN

Walerian Sanetra

Sędziowie SN:

Bogusław Cudowski

Teresa Flemming - Kulesza

Małgorzata Gersdorf

Katarzyna Gonera

Zbigniew Hajn

Józef Iwulski

Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca)

Halina Kiryło

Zbigniew Korzeniowski

Roman Kuczyński

Jerzy Kuźniar

Jerzy Kwaśniewski

Zbigniew Myszka

Jolanta Strusińska-Żukowska

Małgorzata Wrębiakowska – Marzec

Andrzej Wróbel

Protokolanci:

Monika Domańska

Eliza Maniewska

z udziałem Prokuratora Generalnego Andrzeja Seremeta i Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej Stefana J. Jaworskiego, po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu jawnym w dniu 3 sierpnia 2010 r., biorąc pod uwagę, że:

1. podstawą prawną przeprowadzenia wyborów jest art. 127 w związku z art. 128 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ustawa z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2010 r. Nr 72, poz. 467),

2. w przeprowadzonym w dniu 20 czerwca 2010 r. pierwszym głosowaniu żaden z kandydatów nie uzyskał wymaganej większości, wynoszącej więcej niż połowa ważnie oddanych głosów, co stwierdziła Państwowa Komisja Wyborcza w obwieszczeniu z dnia 21 czerwca 2010 r. (Dz.U. Nr 113, poz. 746); czego następstwem było przeprowadzenie w dniu 4 lipca 2010 r. ponownego głosowania na dwóch kandydatów: Jarosława Aleksandra Kaczyńskiego i Bronisława Marii Komorowskiego, którzy w pierwszym głosowaniu otrzymali największą liczbę głosów,

3. zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Sąd Najwyższy rozstrzyga o ważności jego wyboru na podstawie sprawozdania Państwowej Komisji Wyborczej oraz po rozpoznaniu protestów przeciwko ważności wyboru,

4. ze sprawozdania Państwowej Komisji Wyborczej przesłanego do Sądu Najwyższego w dniu 20 lipca 2010 r. wynika, iż nie stwierdziła ona naruszeń prawa wyborczego, które mogły wywrzeć wpływ na wyniki głosowania i wynik wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w dniach 20 czerwca i 4 lipca 2010 r.,

5. do Sądu Najwyższego wpłynęło 378 protestów przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Za zasadne w całości lub w części Sąd Najwyższy uznał 16 z nich, lecz w żadnym przypadku nie stwierdził wpływu naruszenia prawa na wynik wyboru, głównie z uwagi na różnicę głosów uzyskanych przez kandydatów uczestniczących w ponownym głosowaniu (1 014 753 głosy). Spośród uzasadnionych protestów można w szczególności wskazać te, które dotyczą wyjęcia z urny więcej o 98 kart do głosowania niż wydanych wyborcom w Obwodowej Komisji Wyborczej Nr 23 w Brukseli, co stanowiło naruszenie przepisów rozdziału 7 ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W jednej sprawie jako kwalifikowane

naruszenie art. 61 ust. 1 pkt 5 tej ustawy Sąd Najwyższy uznał przypisanie przez Obwodową Komisję Wyborczą nr 759 w Warszawie głosów uzyskanych przez jednego kandydata drugiemu z nich.

Nieuzasadnionych było 229 protestów. Wśród nich 202 zawierało zarzut przeprowadzenia wyborów, mimo że w związku z powodzią powinien być ogłoszony stan klęski żywiołowej, w czasie którego przeprowadzenie wyborów jest niedopuszczalne. Zdaniem wnoszących protesty stanowiło to naruszenie art. 228 ust. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisów ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz.U. Nr 62, poz. 558 ze zm.). Nadto zarzucono, że nastąpiło naruszenie zasady równości wynikającej z art. 4 ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż osoby zamieszkałe na terenach objętych powodzią miały faktycznie utrudnioną możliwość uczestniczenia w wyborach. Zarzut naruszenia tego przepisu Sąd Najwyższy uznał za nieuzasadniony, ponieważ poszczególni wyborcy wnoszący protesty nie wykazali konkretnych okoliczności faktycznych, które w indywidualnych przypadkach utrudniły udział w wyborach. Natomiast w odniesieniu do nieogłoszenia stanu klęski żywiołowej, Sąd Najwyższy pozostawił protesty bez dalszego biegu, gdyż nie opierały się one na zarzucie naruszenia ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, czego wymaga jej art. 72 ust. 1.

Bez dalszego biegu Sąd Najwyższy pozostawił 128 protestów. Było to spowodowane ich wniesieniem przed lub po terminie (54 protesty), niewskazaniem dowodów uzasadniających zarzuty protestu, niepodniesieniem zarzutów przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej lub podniesieniem zarzutów nieopartych na ustawie o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (54 protesty), bądź to niespełniających innych wymagań wskazanych w tej ustawie (20 protestów). Wśród tych ostatnich mieści się 5 protestów przesłanych do Sądu Najwyższego drogą elektroniczną. Sąd Najwyższy uznał, że wniesienie protestu w takiej formie jest niedopuszczalne, gdyż żaden przepis ustawy tej możliwości nie wprowadza (art. 125 § 2 k.p.c. w związku z art. 75 ust. 1 ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej).

W odniesieniu do 5 pism nazwanych protestami wyborczymi Sąd Najwyższy orzekł, że nie stanowią one protestu w rozumieniu ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

6. Prokurator Generalny wniósł o podjęcie uchwały, że wybór Bronisława Marii Komorowskiego na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, dokonany dnia 4 lipca 2010 r. jest ważny,

7. Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej wniósł o stwierdzenie ważności wyborów na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w dniu 20 czerwca i 4 lipca 2010 r.,

na podstawie art. 129 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 76 ust. 1 i 2 ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w związku z obwieszczeniem Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 5 lipca 2010 r. o wynikach ponownego głosowania i wyniku wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 122, poz. 828)

stwierdza ważność

**wyboru Bronisława Marii Komorowskiego na Prezydenta Rzeczypospolitej
Polskiej, dokonanego dnia 4 lipca 2010 r.**

Na oryginale pieczęć Sądu Najwyższego

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność
Kierownik Sekretariatu Izby
(*Elżbieta Lewandowska*)